



אמר רבי נחמן בר יצחק, חדש נכנס וחדש יצא, וממונם אבד, עכ"ל. [וכן כתוב בילקוט שמעוני הושע פרק ה'].

בספר בנייהו בן יהודע (למרוז הבן איש חי זיע"א) על מסכת קידושין, וזה לשונו: כל הנושא אשה לשם ממוז הויין ליה בנים שאינם מהוגנים. נראה לי בס"ד, נו"ן דממוז הוא מאותיות מנצפ"ך דמספרו ש"ת, ונשאר אותיות מום, נמצא ממוז נהפך לאותיות שת מום, כי כיון שנשא לשם ממוז, שת לו בן שהוא בעל מום. ושמו תאמר לזמן מרובה אף על גב דקרא קאמר להדיא חודש, הכי קאמר בין הנשואין לבין התחלת הקלוקל יהיה זמן מרובה כדי שנה, כמו שנאמר [דברים כ"ד ה'] נקי יהיה לביתו שנה אחת, תלמוד לומר חודש. והא דנקיט הזמן חודש שהוא שלושים יום, כי כיון דלקח אשה לשם ממוז לא יאיר בהם שם י"ה אשר במלואו יו"ד ה"ה עולה שלושים, שהם ימי החודש. ובני ידידי כה"ר יעקב נר"ו פירש, כיון דסתם מלוה שלושים יום [מכות ג' ע"ב], לכך מניחים הממוז אצלו שיעור מלוה שהוא שלושים יום, ונוטלין אוהו מידו, עד כאן דבריו נר"ו, עכ"ל.

בתנא דבי אליהו (זוטא פרק ג'), וזה לשונו: הנושא אשה לשם ממוז סופו שמצריכין אותו לאחרים, הנושא אשה לשם גדולה סוף שמעמיד עליו מאותה המשפחה שממעט זרעו אחריו, עכ"ל.

ובמנורת המאור (אות קע"א): כדאמרינן התם: אמר רבה בר רב הונא: כל הנושא אשה לשם ממוז הויין לו בנים שאינם מהוגנין, שנאמר: 'בה' בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם' (הושע ה, ז), שמו תאמר ממוז פלט, תלמוד לומר: 'עתה יאכלם חדש'. ושמו חלקם ולא חלקה, תלמוד לומר: 'חלקיהם'. ושמו תאמר לזמן מרובה, תלמוד לומר: 'חדש'. מאי משמע? אמר רב נחמן בר יצחק: חדש נכנס וחדש יוצא וממונם אבד. וגם מצאו במדרש: 'כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר' (צפניה ב, ד). 'עזה' מלשון עז, רוצה לומר, הנושא אשה שקרוביה עזים וחזקים, וכונתו להתקרב בהם, לסוף יסתלקו ממנו, וגם הוא יסתלק מן האשה, שנאמר: 'עזובה תהיה'. 'ואשקלון' מלשון שקלים, רוצה לומר, הנושא אשה לשם ממוז, סופו בא לידי עוני, שנאמר: (לשממה תהיה) [ואשקלון לשממה]. 'אשדוד' מלשון אשדודים, רוצה לומר, הנושא אשה לשם חשק סופו שבע ממנה וקץ בה ומגרשה בחצי ימיו, שנאמר: 'בצהרים יגרשוה'... על כן יברח אדם מלהזדוג עם נשים כאלו וישים כונתו לשם שמים ויסיעוהו מן השמים, עכ"ל.

ובבית יוסף אבן העזר סימן ס"ו: וז"ל: כתוב בארחות חיים (ח"ב הלכות כתובות סי' ג) בשם הראב"ד נהגו שלא ליתן אדם לכתו ממוז גדול, ומי שהוא מקפיד ומתקוטט בעבור נכסי אשתו אינו מצליח, ואין זיווגן עולה יפה, אלא מה שיתן לו